UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante C

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

pro lapide ponať. Hinc Saxeus.a.um.quod e ſaxo eſt. Saxoſus.a.um.ſaxorum copiam ſignificat vt ſaxoſa via. Saxulum diminutiuum. Cice.lib.de ora. Illam in aſperimis ſaxulis tanq̃ nidulum affixam.

Saxum ferratum oppidum in piceni atqꝫ Umbrię finibꝰ ſituꝫ. ita appellatum a ferro ꝑpter fodinas ferrarias quas eo in loco multas fuiſſe earũ reliquię oſtẽdunt. Sentinum a veteribus dicebatur a Sentino amne iuxta męnia labente quem nunc quoqꝫ incolę. Sentinũ vocant. hoc oppidũ nobile factum eſt duoꝝ virorum ortu Baldi.ſ. Alexandri quorũ primus Cęſarearum legum interpręętatione clariſſimus Alter in ſacris litteris eminentiſſimus qui cum in omni doctrinę genere vitę ſanctimonia ſummus habereť noſtre Auguſtinianę religioni magno omnium conſenſu pręfectus eſt. nec multo poſt ob res pręclare geſtas cardineis inſignibꝰ a pio pontifice maximo decoratus fuit.

Saxatilis ⁊ hoc ſaxatile.pe.cor.quod ſaxa incolit vt piſcis ſaxatilis. Et ſaxatile diciť vernacula lingua da ſaſſi. Plautus in rubrica. Piſcaꝝ hamatilem ſaxatilẽqꝫ aggredimur.

Saxones.illuſtres Alemanię populi q̃ Angelę reginę auſpicio angliam deuicerunt a qua etiaꝫ nomen ſortita eſt anglia q̃ſi Angela. cum prius Albion diceretur hos Ptolo. non longe a Cimbris in oceani ſeptẽtrionalis littoribus ⁊ paludibus inuijs conſtituit.

S ante C

Scaber.a.um.quod rubiginoſum eſt. Uir.lib.j.Geor. Exeſa inuenit ſcabra rubigine pila. hinc vngues ⁊ dentes dicuntur ſcabri qui ſordidi ſunt etiam ſi non ſint aſperi tactu.

Scabredo aſperitas ſicut q̃n caro contrahiť ⁊ fit rugoſa. Quo vocabulo vſus eſt. Hiero.in diui hilarionis vita.

Scabricia ⁊ ſcabricies rubiginoſitas. Unde Plynius vnguiũ Scabriciam dixit.

Scabo.is.ſcabi ſcabitum ſignificat ſcalpo.confodo. ⁊ quaſi vnguibus fodio. Ply.lib.viij. Si vero ſquãme obtorpuere ſpinis viniperi ſe ſcabit.

Scabies a ſcabo.ſiue a corporis aſperitate dicta eſt que vt Celſus ſcribit.eſt durior cutis rubicunda ex q̃ puſtulę oriuntur quędã humidiores quędã ſicciores. Exit ex quibuſdam ſcabies fitqꝫ ex hi ꝯtinuatę exulceratio percutiẽs. Hęc etiã pſora a gręcia dř Aſcabię fit ſcabioſus.a.um.

Scabro vermis.qui naſcitur de carnibus equoꝝ putridis.

Scabellũ diminutiuũ ſigt paruũ ſcamnũ. Nõnunq̃ poniť pro ſuppedaneo. Aug.ſup p̃s. Suppedaneũ dř ſcabelluꝫ:qꝺ dicunt gręci υπόπόδιον. dixerunt latini ſcabelluꝫ: ⁊ alij dixerunt ſuppedaneũ. Uide in dictione Scãnum.

Scaei ſunt thraces populi ſcaeę troianę porte. Scęus amnis ⁊ Scęus murus.

Scaenos.latine habitatio vmbra tabernaculum: vel funis.

Scaeno factorius.a.um. vt ars ſcaenofactoria qua fiũt vmbracula: vel tabernacula: vel funes.

Scaenophegia.orũ.neu.gñis feſta tabernaculoꝝ q̃bꝰ iudei faciebãt tabernacula ad ſimilitudinẽ tabernaculoꝝ in q̃bꝰ habitauerũt cũ ex egypto peregrinarenť i Eremo ab σκηνος ⁊ πηγνυμι latini vero aſpirationem addiderunt.

Scęna cũ ae. diph.magis ex antiquoꝝ cõſuetudine q̃ꝫ ex v̾a orthographia vt inq̃t. Priſ. q̃ cũ gręca ſit dictio q̃ apꝺ illos ſine diph. σκηνη ſcribiť apud nos etiaꝫ abſqꝫ diph. debuit trãſferri. alij inſignũ ꝑductiõis ꝑ ae diph. notãdũ putanť: vt Apul. eſt aũt ſcęna inũbratio αποτης σκιας q̃ q̃dẽ vt docet Ser. a ruſticis p̃mũ inumbratiõis cã cõpta fuit vbi p̃us carmina incõdita decãtabãt. Quare ⁊ a nõnullis tabernaculũ a papilio traductꝰ fuit. Poſtea tabulata cęperũt cõponẽ ĩmodũ parietis. Uñ hodie ꝯſuetudo ꝑmãſit: vt cõponãtur pegmata a ludoꝝ theatraliũ editoribꝰ. Uñ Scęnophegia tabernaculoꝝ feſta. Sed cũ in vrbes deducta fuit ſcęna: redactũ eſt nomẽ ad eã ꝑtẽ theatri q̃ ab vno eiꝰ cornu ad aliꝺ ducebať. Cõſtat aũt ſcenã theatri frontẽ binis pluriſue ꝯtignationibꝰ cõſtratã in q̃bꝰ hiſtriones recitabãt. mimiqꝫ mirmillones ⁊ cęteri ludij varios ludos ac geſticulatiões edebant. In ſcena aũt cũ hemycicli formã hẽret gradus ſediliaqꝫ fuere de q̃bꝰ p̃marij magr̃atus honoratioreſqꝫ ſpectarẽt: eorũqꝫ ſedilia ꝑs intima orcheſtra eſt dicta. Placidus grãmaticus ſcribit ſcęnã eſſe camerã hincinde cõpoſita q̃ in vmbrę locũ in theatro erat ĩ quo ludi actitabanť. Itẽ ſcęnã dici arborũ in ſe cubãtiũ q̃ſi ꝯcameratã denſationem. vt ſubter poſitos tegere poſſit. Itẽ ſcęnã vocari cõpoſitionẽ alicuiꝰ cris q̃ digna ſit agi in theatro exclamatiõibꝰ tragicis. Scęna ſic diffiniť a labeone que ſit ludoꝝ faciendoꝝ cã quolibet loco vbi q̃s cõſiſtat moueaturqꝫ ſpectaculũ ſui p̃biturus. poſita ſit in publico priuatoqꝫ vel in vico quo tandẽ loco paſſim hoies ſpectaculi cã admittanť. hec autẽ verſatis erat: aut ductilis. Uerſatilis quę ſubito tota machinis q̃buſdam vertebať: ⁊ aliã picturę faciẽ oſtendebat ductilis quę contractis tabulatis hac atqꝫ illac interiorẽ picturę ſpeciem denudabat.

Scenicus.ca.um.qꝺ ad ſcenã pertinet vt ſcenici ludi. Aug.lib. iij.cõ. Sed qualis tãdem miſericordia in rebus fictis ⁊ ſcenicis. Scenicus vero abſoluto vocabulo hiſtrio diciť Sue. de Nerone. Ac ſpectaculis theatri clam illatus cuidã ſcenico placenti nuncium miſit.

Scenoma.atis ſigt tabernaculum ſeu ſacculum.

Scenite cognominati ſunt q̃dã arabie populi a tabernaculis. q̃ in tentorijs habitãt vt inquit Solinus que capraꝝ pilis texta ſunt. apud quos ſi ſus vectus fuerit illico moriter.

Sceua dř qui ſiniſtra manu vtiť pro dextra. Quo noie dictꝰ fuit quidã romanus de quo Sue.in Ceſa. Sceua excuſſo oculo tranſfixus femore ⁊ humero centũ ⁊ viginti ictibus ſcuto perforato cuſtodia cõmiſſi caſtelli obtinuit.

Sceuola a ſceua.i.ſiniſtra vt inq̃t Uar. eo ꝙ que ſiniſtra ſunt bona auſpicia putanť. Et greci ſiniſtram σκαιαν vocant hinc ſcene dicti ſunt hoc noie dictus ẽ Mutius nobilis vir romanus q̃ debilitata dextra ſiniſtra vſus eſt Liui. libro.ij. Mutium demiſſum cui poſtea ſceuole ac clade dextre manus inditum nomen. Scea enim ſiniſtra eſt. ⁊ mutius ſiniſtra eſt vſus exuſta dextra.

Scala.ae. ⁊ ſcale.aꝝ vtroqꝫ mõ dř a ſcandẽdo ꝙ his altiora ſcãdamus. Nã ꝓprie ſcale ſunt que ex pluribꝰ gradibus cõſtãt Diſtingũt q̃dã ſic ſcala eſt que ex teretibus lignis aut funibus aliaue materia ſit i huc atqꝫ illuc transferri põt. Scale. q̃ latiores hñt gradus ⁊ ĩmobiles permanent. De hac Plyni. Et iãnum ſcalis tectuꝫ epheſie diane ſcandiť. De illa Caius iurecõſul. Uel ſcalã ſciens cõmodauerit ad aſcendẽdũ. Sed ſępe cõſunduntť. Et ſcalas magna in vſu eẽ q̃ꝫ ſcalã dicimꝰ. Sal.in Iug. Une atqꝫ altere ſcalę cõminute ſunt qui ſuper ſteterãt afflicti ſunt. Nõ dixit vna atqꝫ altera. ſcalę q̃bꝰ per gyrum. aſcẽdimus a coclęę forma. Coclides ⁊ coclęę dicunť quę vero ex lignis teretibus: ſiue canabinis funibꝰ a capaneo inuẽte primũ ferũt: vt ẽſt apud Uege.li. de re militari.

Scalmus.lignum teres cui naute remos loro quodam ligãt ad nauigandum vt firmius nauigent.

Scalpo.is.pſi.ptũ.fodio ⁊ vnguibꝰ pruritũ aufero. Scalpũt.n. hoies vnguibus ⁊ galline pedibus. Ply.li.ix. Attrituqꝫ petre ſcalpẽtes piſces pruritũ inuadit. Dio. grãmaticꝰ ſcalpturã dici ꝓbat nõ ſculpturã. Salpta inq̃t gẽma dicẽdũ eſt non ſculpta q̃ñ adiecta p̃poſitõe. fac̃ iſculpta. Scalptor ⁊ ſcalpit Ply.lib.xxxvij. Expetunť a ſcalptoribus ferroqꝫ includunť nullã nõ duriciã ex facili cauãtes Stulptura ſcalpẽdi actio. Idẽ oĩa aũt genera ſcalpture cõtumaciter reſiſtunt.

Scalprurio.is.iui.itum. Idem quod ſcalpo. quod propriuꝫ eſt galli gallinacei cum terrã ſcalpit. Plau.in aul. Ubi erat hec defoſſa occepit ſcalprurire vnguibus.

Scalprum. ⁊ Scalprus. ⁊ diminutiue ſcalpellũ ⁊ ſcalpellus. ferrum quo aptať corium. ⁊ cũ quo radiť vel celtis. Utũtur tñ eo inſtr̃o diuerſi artifices. Cato de re ruſ. Ficos ⁊ oleas altero modo. qꝺ genus aut ficum aut oleã eſſe voles. inde librũ ſcalpro eximito. Col.li.vij. Scabies ferro ceſa perluať vrina etiã ſepe ſcalpello vſqꝫ ad imum reſecare ⁊ amputare ſcabiẽ ſępe ꝓfuit. Et lib.v. Scalprũ qꝺ deinde aduncũ eſt

roſtruꝫ appellaᷓ. Sueto. de Uitelio. ſcalpro librario venas
ſibi incidit. Scalpra ſutoria Horatius intelligi voluit illo
verſu. Si ſcalpra ⁊ formas non ſutor nautica vela auerſus
mercaturis delitus ⁊ amens vndiqꝫ dicaᷓ. Liuilius fabrile
ſcalprũ appellat quo magiſtri elephãtos interimebant inter
aures beluę adacto in ipa cõpage q̃ coniũgiᷓ capiti ceruix.
Corne. Celſus ſcalprũ inter ferramẽta chirurgica numerat
vbi ait li. viij. Tũ demũ ad manũ ſcalpruq́ꝫ veniendum eſt.
Columella li. x. ferramentũ ſcalpratuꝫ dixit ad ſimilitudinẽ
ſcalpri formatũ. quo ait opus eſſe ad caſtrãdas apiũ aluos.

Scalpellus ⁊ ſcalpellũ diminutiua ſũt. Uide i dictõe Scalpr⁹.

Scalpturatũ gñs pauimẽti qd̃ ⁊ Uermiculatũ dr̃ qd̃ factũ poſt
tertiũ punicũ bellũ fuit ex te ſellis minutis diuerſi coloribus
vt in tẽplis antiq̃s. Et nos moſaicã dicere ſolemus. In his
pauimẽtis picturę radẽdo fiebant quo modo nũc ſcalptura
ta albaria in exteriore parte parietũ ac murorum fiunt.

Scamander. fluuius qui europam ab aſia diuidit. ⁊ alio nomi-
ne dicitur xanthus.

Scamandria. vrbs parua a portu ilienſi parum remota.

Scamõnea. frutex cuius ſuccus valet ad medicinas.

Scandalum. eſt quod nos offendiculum vel ruina: vel ĩ pactio
ne poſſumus dicere. Quãdo ergo legimus quicũqꝫ de mini
mis ſcandalizauerit quẽpiam intelligim⁹ qui dicto factoue
occaſionem ruinę cuiq́ꝫ dederit. hinc.

Scandalizo. as quod eſt alicui ſcandalum prębeo.

Scandinauia inſula eſt oceani ſeptẽtrionalis. quã Ply. lib. iiij.
in compertę magnitudinis eſſe ſcribit. Eam alterum orbeꝫ
terrarum eſſe crediderunt.

Scando. is. ſcandi. ſcanſum in altũ vado. Ci. in Cato. Ut ſi qui
gubernatorẽ in nauigãdo nihil agere dicãt: cũ alij ſcandant
malos: alij p̱ foros curſent. hinc ſcalę dictę ſunt p̱ q̃s in altũ
aſcẽdim⁹ huius cõpoſita ſunt Aſcẽdo. qd̃ eſt ſurſuꝫ ſcãdo.
Cui⁹ ꝯ̃riũ eſt. Deſcẽdo. deorſuꝫ ſcãdo. Cõſcẽdo ſiᷓ ſurſũ ſcã-
do. Uirg. Bis denis phrygiũ ꝯſcẽdi nauib⁹ ęquor mr̃e dea
mõſtrãte viã. Inſcẽdo ſicut ei⁹ ſimplex. Plau. ĩ aſi. Neqꝫ in
lectũ inſcẽdat primũ ſuperſcãdo. Liui. iam euaſerãt media
caſtra cũ ſup̱ſcãdes vigilũ ſtrata ſomno corpa miles oſtẽſo
ſcuto ſonitũ p̃buit. Trãſcendo. Plau. in aul. hoc magnũ eſt
periculũ me ab aſinis ad boues trãſcendere. Lact. lib. ij. per
tranſlationẽ dixit. Tum dedit ei certa mãdata que ſi obſer
uaſſet ĩmortalis maneret: ſi tranſcẽdiſſet morte afficeretur.

Scandulaca herba a ſcandendo frugibus inimica q̄ eas velut
hedera implicans nectat.

Scannũ eſt qd̃ lecto veluti gradus apponiᷓ: vt p̱ id in lectum
facilius aſcẽdaᷓ. Uar. ſcribit ſcannũ eſſe quo duplici gradu
in lectũ altiorẽ ꝯſcẽdebant. Scabellũ quo ſimplici ſcamſio-
ne in lectũ non altũ ſcãdebãt. Ouid. in arte. Et caua ſub tene
rũ ſcãna dediſſe pedem. Et ſcannũ dr̃ terra illa altior q̃ inter
duos ſulcos in colẽdo relinquiᷓ. Ply. Scãna iter duos ſul-
cos cruda relinquanᷓ. Et Col. li. ij. vocat ſcãnũ crudũ ſolũ ⁊
imotũ minimeq́ꝫ aratro p̱ſciſſuꝫ. Idẽ li. iiij. Duab⁹ gẽmis ſu
pra terrã eminere paſſim repoſita humo cętera coęquãt q̃ fa
ciũt in eadẽ linea intermiſſis totidẽ pedũ ſcannis dũ p̱agãt
ordinẽ. Qm̃ vo in his ſedere ꝯſueuimus factũ eſt vt ſcannũ
⁊ ſcabellũ ſępe p̱ ſubſelijs vſurpenᷓ. Ouid. li. vi. faſ. Ante fo
cos oli ſcannis cõſidere longis mos erat. Scanna etiam in
arboribus dicunᷓ rami ⁊ brachia per que vites aſcendunt.

Scanſile. pe. cor. dicitur id per quod aſcendi poteſt.

Scandis herba quę in holere ſilueſtris a grecis ponitur.

Scãdulę parue tabellę. hoc eſt in paruas laminas ſciſſę e ligno
quibus tecta teguntur. Fiunt autẽ ex robore abiete ⁊ picea
fiſſis vel aſſulatim deſectis.

Scapha nauicula ĩ ligno cauata. ab σκαπτω fodio cauo. Un
de ⁊ σκαφη. a multis foſſura alueus linther traduciᷓ q̃ ma
iorem nauem ſequiᷓ. Et parue ad piſcandum naues ſcaphę
dicuntur. Hinc ſcaphiarius ſicut a claſſe claſſiarius.

Scaphiũ vas concauũ: in quo cacare ⁊ meiere cõſueuerunt di-
ctũ a ſiᷓitudine ſcaphę nauis latini Matulã vocant. Iuue.
Et rude poſitis ſcaphiũ cũ ſumiᷓ armis. Proprie tñ vt aliq̃
putãt vas fęminaꝝ in qd̃ mingũt queadmodum iuris laſa-
num neceſſariũ erat in qd̃ ventris recremẽta deijcerẽt. Erat
⁊ ſcaphiũ vas ęneũ in quo ſtili in medio ſiti p̱ceritas horarũ
ductus diſcriminabat. Plu. in numa. ſcaphiũ appellat quo
ignis ſacer extinctus ſolis tm̃ radijs accẽdebatur. Suidas.
σκαφομει Δος κουρας αρίς Τοφανης συ Δεκοψ
ιχω εοικης σκαφιομ αϖοτετι λμενω.

Scaptẽſula loc⁹ ĩ macedõia vbi argẽtũ fodi ſolebat ab σκαϖ-
τω. fodio Luc. Quales expirat ſcaptẽſula ſubter odores.

Scapulę humerus ſiue dorſa a ſcãdẽdo vt q̃dã volunt que mo
biles veluti mollibus iugulis a ceruice demittunᷓ. Plau. in
aſi. Mirabar quid dudũ ſcapulę geſtibãt mihi hariolari cę
perãt mihi ĩmũdo malũ. Hier. in Ge. Apparuit rebecca ve-
niens cum hydria quã portabat in ſcapula. quę feſtinans
depoſuit hydriam de humero.

Scapularis ſerui dicti ſunt q̄ ſcapulis cęduntur.

Scapularis veſtis quę tantum ſcapulas tegit.

Scapilium veteres pro tergo vſurparunt. ⁊ aliqñ pro ipſa ſca-
pula. Unde ⁊ ſpatiuꝫ quod inter ſcapulas quaſi ſi vellecula
eſt. inter ſcapulum dicitur.

Scapus dr̃ id in quo ſemina quarundã herbaꝝ dependet: vt in
papauere. Ply. In papauere ⁊ ſiᷓibus ſcapus. In harũdini-
bus in glãdibus in auellanis pãnicula appellaᷓ. Et ſcapi in
quibus vuaꝝ grana ſunt. Uar. Quę calcarę vuę erunt eorũ
ſcapi cum folliculis ſubijciendi ſub pręlum: vt ſi quid reliq̃
habeant muſti exprimatur in eundem lacum.

Scarus piſcis qui ſolus piſcium dr̃ ruminare herbiſq́ꝫ paſci:
quo carpathiuꝫ pelagus abundat. Opianus hic ſcarus ſaxa
frequentat. qui mites inter piſces clamore tremendo into-
nat: ⁊ ſolus pallentes ruminat herbas.

Scarabęus aĩal paruum volatile: vulgo ſcarauacius dr̃ Scara
beoꝝ aũt diuerſa ſunt gñа. Nam q̃dã ſunt coloris viridis e
ꝯ̃mib⁹ fimo bouis aut iumẽti creati. Alij grandiores cornua
p̃lõga biſulcis dentata forficib⁹ in cacumine hñtes. Alij e ſi
mo ingẽtis pilas auerſis pedibus volutãt. hos egyptij ſum-
mope venerabanᷓ animatũ ſolis effigiẽ eẽ putãtes: vt inq̃t
Euſe. lib. p̱parati. Scarabęus aũt oĩs virilem ſexũ hꝫ. ⁊ ſper
mate in ſtercus infuſo pila deinde ꝯfecta pedibus inuoluit.

Sacrifico. as. ſcalpello aperio quo aliq̃d facilius exeat. Uñ ſca-
rifacito dr̃ qñ tenui vulnere ſanguis emittitur. Ply. dentiuꝫ
dolores ſedanᷓ oſſibus. draconis ſcarificatis gingiuis. Sca
rificare dolorem ſiḡt ſcarificando dolorem expellere. Idem
Pręterea in corde equoꝝ inueniᷓ os dentibus caninis ma-
xime ſimile hoc ſcarificare dolorem putant.

Scardona inſula in mari adriatico adiacens illyrico vt Ptol.
lib. ij. refert. In ea ſunt duę vrbes. Collentum ⁊ Arba.

Scatinia lex erat in eos qui nefando ſcelere laborabant.

Scateo. es. ſcatui ſignificat. Emano erumpo. ebullio vt Antio-
chus ſcatere cępit vermibus.

Scaturio. is. pe. cor. pro. ſuo primitiuo ſcateo poniᷓ. Quod eſt
non ſolum aquarum ſed herbarum ⁊ cęterorum ſua ſponte
vbertim naſcentium. Hiero. In ſepulchro eius nõ niſi mã-
na inuenitur quod ⁊ ſcaturire cernitur.

Scatebrę pe. cor. ebullitiões aque ſurgẽtis. Uir. li. j. Ge. Scate-
briſq́ꝫ harẽtia temperat arua. Sic Scaturies. ⁊ Scaturigo.

Scaturigo. pe. pro. ideꝫ qd̃ ſcatebra. Aug. ſup̱ p̃s. Scaturigines
dicimus ab imo aquas ebullientes. Col. li. iiij. Naꝫ pręſtat
non conſerere q̃ꝫ in ſumma terra ſuſpendere niſi ſi tamẽ ſca
turigo paluſtris obuia ſit: ſicut in agro rauennate pluſquaꝫ
ſeſqui pedem prohibeat infodere.

Scauri dicti ſunt qui talos pedũ tumẽtes ac porrectos habent.
Hor. li. j. Ser. Illũ balbutit ſcaurũ prauis fultũ male talis.
Fuit ⁊ Scaurus cognomẽ familię romanę ex qua ęmylius
Scaurus nobilis ⁊ pauper ſed eloquẽtia ſua gloriã peperit.
Conſul ligures ⁊ Gãtiſcos domuit atq́ꝫ triũphauit. Cenſor
viam ęmyliam ſtrauit: pontem ęmylium fecit.

Scelus. flagitium: facinus. a quo Sceleſtus ⁊ Sceleroſus.

Scelero. as. polluo. Uirgi. Parce pias ſcelerare manus. Hinc
Sceleratus. a. um.

Sceleratus.ita diſtingui ſolet a ſceleroſo: vt ſceleroſus ſit auctor ſceleris. ſceleratus in quo ſit ſcelus ↄſtitutũ aut cõmiſſum. Ter.in heau. Ubi ego illũ ſceleroſum atqꝫ impiũ inueniam. Aliqñ tñ Sceleratus ponit̃ pro nocente. Uirg. At ſceleratum exquirere frigus difficile eſt. Scelerata porta romę dicta eſt ⁊ ſceleratus campus hoc eſt pollutus.

Scepſis ciuitas phrygię: quã quidem ęneę regina fuiſſe tradunt. hinc Scepſius ſcepſia ſcepſium. Ex hac fuerunt Metrodorus. qui artem memorię cõſumauit. ⁊ Demetrius grãmaticus qui troianam extructionem expoſuit.

Sceptrum. virga qua reges vtebantur.

Scheda. tabella ſiue pagella philyracea. hoc eſt tiliacea qua pro chartis priſcos vti ſolitos. Euſtat. ⁊ Aelianus aſſerunt. hodieqꝫ grecũ vulgus ſchedas vocat tabulas eas qbꝰ ſupputatores numeris ſcribẽdis vtunt̃: vt mox litu ſpongię leuiter aboleri poſſint. Accipit̃ qñqꝫ ꝓ folio charte ſiue papyri nõdũ cõpacti ⁊ ligati. qꝺ ⁊ phyllurã greco vocabulo nũcupamus. Ply. Sꝫ rõ deꝑhẽdit vitiũ vniꝰ ſchedę reuulſiõe. Quidã detracta aſpiratiõe. Scedã ſcribũt. Quintil. Nã q oẽs ẽt indignas lectiõe ſcedas excutit anilibꝰ quoqꝫ fabulis accõmodare operã põt. Uñ ⁊ ꝓ libris monumẽtiſqꝫ lraꝝ ſchedę qñqꝫ accipiunt̃. Mar. Ohe iam ſatis eſt ohe libelle. tu ꝓcedere adhuc ⁊ ire quęris nec ſũma potes in ſchęda teneri.

Schedula diminutiuũ a ſcheda. ⁊ ideſt qꝺ vulgo dicũt boletinum: nõ vt multi ducunt Cedula. Hierony. ad Algia. Detulit mihi in parua ſchedula maximas quęſtiones quas a te datas mihiqꝫ tradendas diceret. Ponitur ⁊ pro libro.

Schedia: nauigij genus inconditũ ⁊ trabibus tñ inter ſe cõnexis factum quales ſunt rates. Et apud grecos ſchedia ſunt nos extẽporalia vocamus. Unde ⁊ ꝓ incõditis ⁊ ex temporarijs carminibꝰ dr̃ que noſtri ſyluas appellant. Greci eni σχέδιον vocant qꝺ tpe compoſitum eſt quaſi dũtaxat in ſchedis ſcriptũ. ⁊ primo ruderatu deformatũ. non adhuc expolitum. σχεδιάζω ſigt̃ rem ruditer incipio. Schedicus. a. um. Apul. in deo Socratis. In iſto ſchedico ⁊ incondito exprimini an idem ſimꝰ repentinus. qui preparatus.

Schema. atis. ⁊ Schematũ. ⁊ Schema. ę. forma vel figura: ſiue cultus ornatuſue latine dr̃. qꝛ ꝑ hꝰ quodã mõ veſtit̃ ⁊ ornat̃ oro Pla. in pſa. Lepida cũ decora ſchema. Ambro. Adhuc athletę in ſchemate ſunt. ⁊ tu iã ociũ petis: Huiꝰ multe ſunt ſpẽs. videlꝫ ꝓlepſis zeugma hypoceuſis. Sylepſis. Anadiploſis. Anaſionomaton paromęon homęoptotõ. Polyptoton Irimos. Polyſynthetõ. dialiton. Priſci latini abſqꝫ aſpiratione ꝓnũciabãt. Uñ vetuſti codices plautini hñt ſcriptuꝫ. quod ego huc ꝓceſſi ſic Cum ſeruili ſchema. i. habitu.

Scheſis dici põt habitudo. cum multitudo nominũ inconiunctorum quodam ambitu compulatur: vt nubila: nix grãdo procellę: fulmina: venti.

Schiſma. tis. latine ſciſſura ab σχίζω. qꝺ ẽ ſcido. Hĩc diuiſionẽ eccl'ie ſchiſma. dicimꝰ nõ ſciſma. vt multi ꝓferunt male.

Schęnos. latine funis. Quo noĩe ẽt dicta fuit vrbs Boeotię. a Schęno Atlãtis pr̃e ſic appellata. Schenos quoqꝫ mẽſura terrę q̃nq̃ginta ſtadia ↄtinẽs vt inquit Herodotus. lib. ij.

Schęnus. untis flumen athenis ꝓximũ vt inqt̃ Stra. a iuncis dictũ. Proindeqꝫ Iũcarios in hiſpania cãpos ſchęnuntas vocat. Sed ⁊ in arcadia Schęnũtis fit mẽtio. ab amne quẽ ſchęnicã appellant. Item Schęnus arbor lentiſci.

Schęnum. locus in boeotia. collocatur.

Schęniſmos: menſura terrę eſt.

Schęnoplocos funarius ⁊ reſtio latine appellatur: hoc eſt qui funes facit.

Schęnobates pe. cor. q ꝑ funes ludẽdo graditur σχοῖνος funis dicitur. ⁊ βαίνω aſcẽdo quaſi funis ambulus. Iuuena. augur ſchęnobates medicus magus oĩa nouit. Hi a Firmico dicũtur Neurobatę. Funerepei. ⁊ Funepei: ab Apuleio. Funãbuli ab omnibus.

Schęnitępe. pro. populi: ſic dicti a tabernaculis in qbus degũt: quę cilicijs metantur.

Schola: litteraꝝ ludũ ſigt̃. a verbo gręco. σχολάζω. qꝺ eſt vacor: qꝛ cęteris rebꝰ omiſſis vacare liberalibus ſtudijs pueri debẽt. Auſoniꝰ tñ ab σχολη. i. abvacatiõe ⁊ laxamẽto qꝺ pueris ĩterdũ dãdũ eſſe ꝑſcribit. dici ſentit Sic. n. ait. Grato ſchola noĩe dicta eſt. Iuſta laboriferis tribuant̃ vt ocia muſis. Aug. li. i. cõ. Inde datꝰ ſum in ſcholã vt diſcerẽ lr̃as. Plurali numero ſcholę apud Feſtum. Erat ⁊ in balneis ſchola apud. Uict. ꝑs labri ſiue aluei a ꝑſtolãdo vt qdã arbitrãtur dicta vt occupato ab his q ꝑores veniſſent labro ĩ ſchola cęteri circũſpectãtes rectę ſtare poſſent. Erat ⁊ in porticibꝰ. auctore plynio. Alexãdrũ inqt̃ ⁊ philippũ cũ minerua q ſunt ĩ ſchola ĩ octauię porticibꝰ ⁊ philippi. Ci. li. i. tuſ. poſuit ſcholas ꝓ diſputatiõibꝰ ⁊ cõtrouerſijs q in ſcholis inter doctorẽ ⁊ diſcipulos ocioſe agitari ſolẽt cũ inqt̃. Hãc ꝑfectam philoſophiã ſemꝑ iudicaui q de maximis qõnibꝰ copioſe poſſet ornateqꝫ dicere in quã exercitationẽ ita nos ſtudioſe operã dedimus vt iaꝫ ẽt ſcholas grecoꝝ more habere auderemus.

Scholaris ⁊ hoc ſcholare quod ad ſcholam pertinet. Hiero. ad Dama. Nec aures Quintiliani floſculis ⁊ ſcholari declamatione mulcendę.

Scholaſticus ſcholaſtica ſcholaſticum. idẽ qꝺ ſcholaris. Unde ſcholaſtica diſciplina. Et ſcholaſticos vocamus diſcipulos qui diſcendi gratia ſcholas frequentant.

Scilicet: aduerbiũ. ſigt̃ certe q̃ſi ſcire lꝫ. Et mõ affirmatiꝰ. Liui. Terrã oſculo ↄtigit. ſ. qꝺ ea cõis mr̃ oĩum mortalium eſſet: Ouid. Scilicet eſt aliqꝺ cũ ſęuis viuere ventis. Hoc eſt ꝑfecto multũ eſt. Modo Irronice. vt cũ ꝓnũciat̃. cũ quadam acerbitate. Nã tum negat qꝺ dicitur. Uirg. Scilicet is ſuperis labor eſt: Ci. Furnio. Scilicet id agit̃: quaſi dicat nõ agitur. Interdum ſigt̃. ad hoc. Hier. in paulo. Et inter equuleũ laminaſqꝫ victorem iuſſit melle perungi. ſ. vt muſcaꝝ aculeis cederet qui ignitas ſartagines ante ſuperaſſet.

Scylurus. pe. pro. nomẽ viri. de quo in dictione Silurus.

Scindo ſcindis ſcidi ſciſſum ꝑ duplex. ſſ. ſigt̃ findo frãgo. Uir. Scindit̃ incertũ ſtudia in ↄ̃ria vulgus. Huius ṽbi cõpoſita ſunt Abſcindo. Cõſcindo. Hie. ad Cteſi. In mentẽ tibi veniat tunicã ſaluatoris nec a militibus fuiſſe ↄſciſſã. Diſſcindo: varie ſcindo. Ter. in eu. Ueſtẽ oẽm miſere diſſcidit. Interſcindo. ꝑ mediũ ſcindo. Lac. li. de opi. labra ipſa quę q̃ſi antea cohęrebãt quam decẽter interſcidit. Proſcindo. valde vel vltra ſeu ſubtus ſcindo. Reſcindo. de qbus alibi.

Sciſſile. pe. cor. quod ſcindi poteſt.

Sciſſio. Sciſſura ⁊ Sciſſus. us. idem ſignificant. Uar. Sciſſu materię fatigatus quieſcebat lectulo.

Scintilla. q̃ſi ſcindilla qꝺ ſcindat̃ a re ignita. Uide in Fauilla.

Scintillo. as. ſplendeo mico.

Scylla: ſaxum in mari. ꝑiculoſum mare faciẽs nautis. Uñ eſt illud. Cecidit in ſcyllã cupiẽs uitare charybdim. Eſt ⁊ Scylla nomẽ filię: Nyſi Megarenſium regis que Minois amore capta ſed ab ipſo ſpreta: cum ex dolore defeciſſet: in auẽꝫ ſui nominis mutata eſt. Ouid. Filia purpureos niſi furata capillos puppe cadens nauis facta refert̃ auis. Altera fuit ſcylla phorci filia: que verſa fert̃ in ſaxum cui nomen eſt ſcylla in mari peripuloſum lege Seruiuꝫ. qui latius eas ꝓtractat. Item Scylla genus piſcis quo maxime abundat Lyris amnis campanię Minturnẽſium vrbem interfluens. Hora. Affertur ſcyllas inter muręna natantes. Mar. Cęruleus nos lyris amat quem ſylua mariceprotegit. hinc ſcylle maxima turba ſumus. Item Scylla Stirpis ſpecies eſt. Ariſtoteles lib. j. de vegetantibus. Quędam. inquit habẽt vnam tãtum radiceꝫ vt Scylla qꝛ illa naſcit̃ ex ſolo raro ꝓceditqꝫ ĩferne dilatãdo ſe. Rurſus Scylla eſt genus cępe. Col. li. vij. Sed ẽt remedio cum dulci vino tritũ ſerpillũ ⁊ ↄciſa ⁊ in aq̃ macerata ſcylla. Suidas σκιλλα εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρους τοῖς ἐσθίουσι.

Scylleta loca in quibus ſcyllę piſces capiunt̃. Cice. hac lege tribunitia decem viri vendẽt agrum cãpanũ: accedet ei mons taurus: accedent ſcylleta ad minturnas.

Scylleum: promontorium in peloponeſo. vt Ply. Straboqꝫ teſtantur: ſed ſinu argolico iuxta hermionẽ quo ſcylla niſi fi-

lia fluctibus eiecta creditur.

Scyllaceum.athenienſiuꝫ colonia in vltimo italię ab athenienſibus dū cōderent: Scylentiū dictum:a quo ſinus ſcyllaceus qui ad hippomatē ſinum iſthmū facit. Uirg.lib.iij. Cauloniſqꝫ arces ꝛ naufragium ſcyllaceum.

Scyllus.vntis oppidū achaię vt Stra.ſcribit:quo xenophō donat᷒ ē a lacedemonijs. Scylus ſcyli ꝓpriū nomē fratri dipeli

Scyphus:vaſis potorij gn̄s:qȯ proprie herculi attribuit᷑: ſicut Cantharus libero patri. Hoc veteres in ſacris vſi ſunt ꝛ in conuiuijs. Uir. Et ſacer impleuit dextra ſcyphus.

Scyron.latro fuit cuius oſſa cū in mare cecidiſſent:in ſcopulos cōuerſa ferunt᷑:q̄ adhuc Scyronia ſaxa vocant᷑. Sunt aūt i attica regiōe ſil'cū oppido eiuſdē nois nō longe a Megaris iuxta mare:ita ſita vt trāſitū nō reliquāt. Hic Athenięſes vētū ab his locis flantē ꝓcelloſuꝫ ſcironē appellāt:qꝛ ſpirat a ſaxis q̄ ſcyron latro icoluit. Hic paulo ab Argeſte deflexus eſſe dr̄.q̄ ꝛ Olympias vocat᷑. ꝛ a nōnullis helleſpōtius. Seneca lib.iiij. Naturaliū queſtionū. Atabulus apuliam infeſtat:calabriā Japyx.athenas ſcyrō.galliā Circius. Scirron. vero per duplex.rr. Nā grece.σκίρρον.ſcribitur. Eſt illud quod gignitur in ventre viri. Hoc ſplenis hepatiſqꝫ vitio extuberat preſertim in hydropicis.

Scirron. Uide in dictione Scyron de quo modo.

Scyros: Inſula eſt ꝯ Magneſiā in mari egeo vna ex cycladibus:lycomedis regis patria:vbi achilles puerili hitu educatus eſt:ꝛ in q̄ eſt vrbs eiuſdeꝫ nois. Patet h̄ inſula. Plynio teſte lōgitudine.xxv.mil.paſſuū.ex qua lapidē integrū fluctuare tradūt:eūdem cōminutum mergi. Hinc Scyrius ſcyria ſcyrium. ꝛ Scyrias. quoꝝ prima ꝓducitur. Ouid. Sepe malis ſtupeo:rerūqꝫ oblita lociqꝫ.ignara tetigi ſcyria membra manu. Idē lib.i.de arte. Scyrias hemonio iūcta puella viro. Sunt aūt tres noibus cōfines inſulę. Scyrus. ſcyrnus ꝛ Scyrus.ex qua Pherecydes:ne errent qui aut ſcyriū:aut ſyrum.quaſi e terra ſyria ſcripſere. Dicta eſt aūt Scyros.qꝛ σκιρος dicatur ſalebra ꝛ aſperitas.vt inquit Euſtachius.

Scythia:regio ſeptētrionalis.a Scytha herculis filia.vt inquit herodo:ita dicta. Hęc diuidit᷑ a Tanai fluuio ꝛ pars vna remanet in Europa altera in aſiam ꝓtendit᷑. Scythia Europę terminat᷑ ad Thraciā.in ea ſolū eſt aurū ꝓducēs vt pōpo.refert inhabitabile tn̄ pp Gryphos aurū cuſtodiētes. In ea regione ſunt Arimaſpi hoies q̄bus ſinguli oculi eſſe dr̄. Ibi Boryſthenes q̄ gentem ſui nois alluit inter ſcythię amnes amęniſſimus. Scythia.vero aſię. Ita a Juſtino.li.ij. deſcribit᷑. Scythia in orientē porrecta includit᷑ ab vno latere ponto.ꝛ ab altero mōtibus ripheis.a tergo aſia ꝛ Taſi flumine. Multū in longitudinē ꝛ latitudinē ꝑ. Hoibus iter ſe fines nulli.neqꝫ.n.agrū exercēt:nec domus illis vlla aut tectū aut ſedes eſt. Armēta ꝛ pecora ſemꝑ paſcētibus:ꝛ ꝑ incultas ſolitudines errare ſolitis. Uxores libroſqꝫ ſecum in paluſtris vehunt. Quibus corrijs hymbriū hyemiſqꝫ cā tectis ꝓ domibus vtunt᷑. Juſtitia gentis ingenijs culta nō legib᷒. Nullum ſcelus apud eos furto grauius. Quippe ſine tecto munimentoqꝫ pecora ꝛ armēta habētibus qȯ ſaluū eſſet:ſi furari liceret: Aurū ꝛ argentum proinde aſpernant᷑:ac reliq̄ mortales appetunt. Lacte ꝛ melle veſcunt᷑. Laneus vſus ac veſtrum ignotus. Et q̄qꝫ ꝯtinuis frigoribus vrant᷑. pellib᷒ tn̄ ferinis aut murinis veſtiunt᷑. Hęc continentia illis morum quoqꝫ iuſtitiā dedit:nec alienū cōcupiſcētibus.quippe diuitiaꝝ cupido ibi eſt vbi ꝛ vſus. Atqꝫ vtinā reliquis mortalibus ſimul moderatio ꝛ abſtinētia alieni foret:profecto non belloꝝ tn̄ per oia ſecula terris oibus cōtinuaret᷑: neqꝫ plus hoium ferrum ꝛ arma q̄ nālis fatoꝝ conditio raperet.

Scythę ab alieno imperio aut in tacti aut inuicti manſerūt: Darium regē perſarum turpi a ſcythia ſummouere fuga. Cyrū cum oi exercitu trucidarūt. Alexandri magni ducē cū copijs vniuerſis deleuerunt. Romanoꝝ audiuere non ſenſere arma. Gens ꝛ laboribus ꝛ bellis aſpera: Uires corpoꝝ imēſę. Inde dicti ſunt ſcythę populi qui bipertiti ſunt. Alteri Europęi alteri Aſiatici. A Scythia ſit Scythicus.a.um. Apul. Pleriqꝫ eoꝝ ſcythicis moribus.viuebant.

Scythotauri:populi ſcythię qui vt ſolinus ſcribit pro hoſtijs aduenas cędere conſueuerunt.

Scytos.latine coriū. Unde Scytotonius.credo inciſor corij.

Scytala:mus araneus.latine dicit᷑. Col.lib.vij. Mus araneus greci.σκυταλην appellant.

Scytrops. ꝛ ſcytropus.pe.pro.triſtem męſtūqꝫ ſignificat.

Sciopodes.pe.cor.vmbripedes dr̄.hoies ſunt indici ſingulis cruribus mire pernicitatis ad ſaltum:ſic dicti ꝙ in maiore ęſtu humi iacentes σκιοπόδες.hoc eſt vmbra pedis ſe ꝓtegant. Aug.lib.xvj.ci.dei. Ferunt eſſe gentem vbi ſingula crura in pedibus habēt:nec politem flectunt:ꝛ ſunt mirabilis celeritatis quos ſciopodas vocant:ꝙ per ęſtuꝫ in terra iacentes reſupini vmbra ſe pedum protegant.

Scio.is.ſciui.ſcitū.futuro ſciam ꝛ ſcibo. Ter.in adel. Hic ſcibo iam vbi ſciet. Et proprie ſcire eſt rem per cām cognoſcete. Huius compoſita ſunt Aſſcio. Abſcio. conſcio:deſcio: neſcio:preſcio. ꝛ Reſcio. A quibus Aſſciſco.conciſco deciſco preſciſco. ꝛ Reſciſco.de quibus alibi.

Scire vti foro eſt accōmodare ad mores alioꝝ.nec eorū opōni ſtudijs aduerſarij. Do.vero. Sciſti vti foro ideſt ſcis q̄d facere oportet.

Scientia.a participio ſciens ſit. Ambro.cur ęſtimabas ꝙ ad ſcientiā meā que gereres nō ꝑuenirent. Eſt aūt ſcia q̄ aliq̄d ſcitur. Cuius ꝯriū eſt In ſcia. Col.li.iiij. Querūturqꝫ nō rn̄dere ſibi vineta que ꝑ auaritiā vel in ſciam vel negligentiam perdiderunt. Hęc ēt in ſcia d̄r.vt apud eundē. Nam plurimos per hāc in ſcientiam vaſtare vineta comperi.

Scitus dr̄ q̄ ſciens ꝛ argutus eſt ꝛ vulgo dr̄ ſaputus. Un̄ Scitę pſonis interrogationes dr̄ aſtutę ꝛ vafrę. ꝛ cū magna artę cōpoſitę. Terē.in eu. Scitum hercle hoiem. Hic ꝓrſus ex ſtultis inſanos facit. Ci. Lel. Scitū eſt illud Catonis. Multo melius de q̄buſdam acerbos inimicos mereri q̄ eos amicos q̄ dulces videant᷑. Interdum Scitus d̄r elegans formoſus. Ter.in an. Scitus puer natus e pamphilo eſt. Plau.in am. Hęc nox ſcita eſt exercēdo ſcorto cōducto male. huic ꝯrium eſt Inſcitus.pe.ꝓ.qȯ mō pro ignorāte ꝛ imprudente ponitur:vt apud Ter.in ecy. Nam ſi id nūc facis facturaue es:bonus qȯ par eſt facere inſcitū offerre tibi iniuriam me immerenti iniquū eſt. Mō pro Inelegāti.vt apud Aplm̄ Jacobū Suſcipite inſcite verbū qȯ pōt ſaluare aias veſtras.

Scite aduerbium ſiḡt docte artificioſeqꝫ ſeu cuꝫ bona ſcientia. vel cum bona rōne. Gel. Scite ſubtiliterqꝫ rōcinnatum pythagoram pl̄m dicit. Col.lib.v.cōtrarium poſuit. Nam id plurimum refert inſcite non facere.

Scitum ſubſt̄.ſiḡt decretū. Liui.lib.j. Cętera quoqꝫ oia publica priuataqꝫ ſacra pontificis ſcitis ſubiecit. Hier. Quare diſcipulos meos arguēdos creditis ꝙ ſenioꝝ iuſſa paruipendant:vt dei ſcita cuſtodiāt. Hinc Plebeſcitum. plebis ſtatutum. Ci.lib.i.ad heren. In rem cōfertur vt ſi quis ex teſtō quod facere iuſſus eſt:ex plebeſcito vetetur.

Sciens feci: Inſciēs feci. Illud eſt.qȯ cū facerem aliq̄d ſciui me facere hoc aūt ignoraui. Scienter feci.i.cū ſcia ꝛ doctrina feci.ſemperqꝫ in laudem. Inſcienter ſemper vituperabile.

Scius.q̄ ſcit.a quo Cōſcius inſcius: Neſcius ꝛ Pręſcius.

Sciolus.diminutiuū eſt. ꝛ ſumitur pro aliquātuluꝫ docto. Hie. in ꝓlogo. Danielis. Qui mihi videbar ſciolus inter hebręos cępi rurſus diſcipulus eſſe chaldaicus.

Sciſco.is. ꝛ Sciſcor. depo.vt inq̄t. Pri. Un̄ ꝛ ſciſcito.as. ꝛ ſciſcitor depo.idem ſignificans qȯ ſcitor. ꝛ magna in vſu eſt. Plau.in capitu. Secede huc. Nā ſunt q̄ ex te ſolo ſciſcitari volo.quaꝝ rerū te falſiloquū eſſe nolo. Sciſcito tn̄ apud antiquos ſiḡt ſn̄iam dico. Sciſcere vero eſt ſcire. Idem in Ambro. Ocyus accurro vt ſciſcā qȯ velit. Aliq̄n ēt ponitur pro ſtatuere decernere. Idem in Cur. Rogitationes plurimas propter vos populus ſciuit quas vos rogatas rumpitis.

Scitor.aris.depo. Interrogo ſeu inueſtigo.que occulta magna ac ſecretiora ſunt Uir. Suſpenſi crypylum ſcitatuꝫ oracula phębi mittimus. Sed in raro vſu eſt niſi apud poetas.

Scipio.africanus qui carthaginē tributariā romanis fecit. Scipio minoꝛ qui carthaginem deleuit ⁊ numantiā deuicit. Cōſtat familię Cornelioꝝ cognomētū Scipionū inditū eſſe ex eo ꝙ Coꝛnelius qui patrē luminibus carentem pꝛo luminibus regebat ſcipio cognominatus nomē ex cognomine poſteris dedit. Scipio.n.virga ſiue baculus dicitur.

Scyritę.gentes ſunt inter nomadas indos ſicuti Ply.li.vij.refert.quę narium loco foꝛamina tm̄ habent.

Scobs.fę.generis ſm̄ Priſ.vel hic ſcobis ſm̄ Phocā.Et eſt id qđ ab aliq̄ mā minutiſſimū decidit dū vel per ſerrā ſecatur: vel per terebꝛā perfoꝛat̄ nec nō ex attritione laterum ſcobs habet̄ qua frequenter ad metalla ⁊ pauimēta tegenda ſeduli miniſtri vtunt̄.Hoꝛ.in Ser.Uillibus in ſcopis: ī mapis in ſcobe quātus conſiſtit ſumptus neglectis flagitiū ingens ten lapides varios lutulenta radere palma Ply.xxxiiij. Alij elimatam ſcobem inſictili cado coquunt in caminis donec percoquatur figlinum.

Scobina pe.pꝛo.limatura.que etiaꝫ ſcobs dr̄ Inde Deſcobinatus pꝛo ſaucio ab raſo ⁊ deſecto,Sunt etiā qui ſcobinā dicant inſtrumentū fabꝛilę quo arcus pꝛęcipue leuantur.

Scolopendra:aīal euermibus terrę piloſum multis pedibꝰarcuatim repens:tractuq; cōtrahens ſe quod ab alijs multipeda:ab alijs centipeda:ab alijs millepeda dicitur.

Scolecia.genus ęruginis a ſpē vermiculoꝝum.Gręce.n. σκοληκιον.dicitur vermiculus.

Scomma latine cauillū.Nam vt Macro.inquit eſt moꝛſus figuratus quo ſępe fraude vel vꝛbanitate tegitur:vt aliud ſonet aut intelligat.nec tm̄ ſemꝑ ad amaritudinē pergit Lędoria vero ex ꝓbatio eſt ac directa cōtumelia. vt Nicarthus: ει μεφίλεις μισεις με και ει μισεις συ φιλεισμε ειδε με μημισης φιλτατε μη μεφιλει.

Scombꝛus:genus piſcis marini cui in aquis ſulphureus coloꝛ eſt:extra aquā idem qui ceteris. Scombꝛoꝝ tanta multitudo infreto hiſpano eſt:vt inſula ad carthaginem nouam ſpectans.a Scombꝛis Scombꝛia ſit nominata.

Scopa.Inſtrumentū quo.pauimenta verrūtur. Plau.in Sti. Mūdicias volo fieri hic ferte huc ſcopas:ſimulq; harūdinem:vt operā oēm araneaꝝ perdam ⁊ texturā impꝛobaꝫ. de hinc iāq; eaꝝ oīs telas.Dictę ſcopę quaſi ſcobę ꝙ his purgamenta veluti ſcobē educimus.Hoc inſtrumēto plectunt̄ ſontes obnoxam dum cędunt̄ ſcopaꝝ faſciculo manuali circūducti per foꝛa vt vibices rubentes exiſtāt intergo.H vulgo dr̄ ſcopare.Huius diminutiuuꝫ eſt Scopula.Col.li.xiij. Deinde penniculo detergit. ⁊ feruentiſſima pice infuſa nouo alio rutabulo ⁊ ſcopula.picatur.Eſt ⁊ Scopa nomē villę in libya.Scopas.nomen viri pꝛopꝛium.

Scopula diminutiuū parua ſcopa.quere in dictiōe.Scopa.

Scopo.aſ.aui.⁊ ſcopo.iſ.pſi.ſigt̄ ſicut ſonat.Hiero.in Eſaia.Et ſcopabo eā in ſcopa terēs.Idē in p̄s.Et ſcopebā ſpm̄ meuꝫ.

Scoparij dn̄r miniſtri quoꝝ miniſteriuꝫ eſt vt ſcopis deuerrāt pauimenta ſoꝛdētia.Ulp.ti.de fundo inſtructo.Si villa cultioꝛ ſit accedere inſtr̄o fundi atrienſes ⁊ ſcoparios.

Scopei:homuli parui.q̄ ēt ab aliq̄bus Stilpones vocantur.

Scopus:⁊ diminutiue.Scopulus.ſaxum eminens.a ſpeculādo dictus.σκοπειν.n.ſpeculari eſt. Unde gręci Scopon. dicūt locū in quē ſagittādo tela dirigunt̄.Sue.de domi.Nōnunq; in pueri ꝓcul ſtantis p̄bētiſq; ꝑ ſcopulo diſpēſam dextrę manus palmā ſagittas tanta arte direxit:vt oēs ꝑ interualla inocue euaderēt.Uege.li.ij.refert ꝙ ſagittari funditores ve ponere ſolebāt pꝛo ſcopo.Hoc eſt ſigno.ſcopas.i.fruticum vel ſtraminū faſces Macro.Propoſitū vocat quod gręci.σκοπον nomināt.Silr̄ apud Oꝛatoꝛes ſcopos quo tendit oīs ductus oꝛatoꝛius.Et gręci.σκοπελον locū eminentem.i.ſpeculā nomināt.Pōt ēt dici ſcopulus vt inquit. Ser.a tegmento nauium απο του σκεπαζειν.Scopi etiā dicuntur vuę cum fuerint calcatę ⁊ folliculi coꝛtices.

Scoꝛia:metalloꝝ purgatio quaſi fęx.ſicut ſpuma quę ex ferueſcentes materia tollit̄.Ply.li.xxxiij.Spurcicia in oī metallo Scoꝛia vocatur.Hie.in Eſaia.Argentum tuū verſum eſt in ſcoꝛiam.Ponitur interdum pꝛo cura ⁊ paſſione.Uir.ad Meſal.Et ſcoꝛia patiar tabeſcere tali.

Scoꝛodon σκοροδον.latine alium dicitur.

Scoꝛpius ⁊ ſcoꝛpio vtroq; mō dr̄ ꝑ aīali venenoſo.cauda feriēte.q̄uis Ualla diſſentiat Aug.ſuꝑ Math.Nam q̄liſcunq; latro hō eſt ꝙ febꝛis:ꝙ Scoꝛpius:ꝙ fungus malus manducant hoīes fungum malū ⁊ moꝛiunt̄.Idē ſuper Luc.Omnes qui ꝓpter iſtas aduerſitates blaſphemāt chꝛiſtū noſtrū cauda ſcoꝛpionis ſunt.Et in eu.Ecce dedi vobis poteſtatem calcandi ſuper ſerpentes ⁊ ſcoꝛpiones. Scoꝛpius etiam ſiue Scoꝛpio cęleſte ſignū.Col.Sol.ingredit̄ ſcoꝛpium.xiiij. kalen.nouēbꝛis.Item militare inſtrumentū ꝙ paruis ac ſubtilibus ſpiculis inferat moꝛtē:ſiue ꝙ ſcoꝛpiōis ſimilitudineꝫ habeat cū arcus hinc atq; hinc chelaꝝ ſil̄itudine pꝛeſe ferāt ſpiculum caude.Sunt qui hūc Arcuballiſtā appellent. Quidam etiā accipiunt ſcoꝛpiū pꝛo genere inſtrumenti toꝛquendi vt ſunt rubi aculeati:vel flagellū virgarum:vt ſcutica habens in ſummitate glādes plumbeas.Quo quidem toꝛmenti genere ſępe legimus martyres afflictos fuiſſe . Preterea Scoꝛpius hęrba eſt.ſemē habens ad ſimilitudinem caudę ſcoꝛpionis quę valet aduerſus animal ſui nominis.

Scoꝛpionarij:q̄ ſcoꝛpionibꝰ.q̄ arcubuꝰ vtunt̄ vt ſagittis feriāt.

Scoꝛpęna genus piſcis.de quo Ambꝛoſius. Scoꝛpęna quoq; caſtitatem immaculati connubij generi ſuo ſeruat.nō percutit ſed reficit.

Scoꝛtes.teſtium arietinoꝛum pelles.Hinc Scoꝛtus.a.um.q̄cquid ex pelle eſt.Et omnia expellibus facta ſcoꝛtea dicūtur vel ab eo quod eſt σκορ.

Scoꝛtum idē qđ coꝛiuꝫ.Unde ⁊ ſcoꝛtū meretrix.dr̄ ꝙ ſicut pellicula ſubigatur cū ſolum calciamentoꝝ oībus ſubiectuꝫ ſit: vel ꝙ in grabatulis pelles ſtratas tenere cōſueuerūt:Scoꝛtū enim dr̄ coꝛium qđ eſt aīalium quę craſſioꝛē ac durioꝛē pellem habēt.Hie.ꝫ Ioui.Scrota atq; pꝛoſtibula ſi fuerit baptizate virginibus coęquabuntur.oꝛigo eſt σκορ.

Scotoꝛ.aris.ſępe meretriculā duco.Hiero.in deutro.Non erit meretrix de filiabus iſrael nec ſcoꝛtatoꝛ.

Scoti populi bꝛitanici.

Scotoma:infirmitas q̄dā tenebꝛoſitatē inducēs.Un̄ ⁊ obtenebꝛatio dici p̄t.Nā ab σκοτομαι deducit̄ qđ ē vertiginoꝛ.

Screo.aſ.ſigt̄ cum conatu quodam de pectoꝛe ſputum elecio. Ply.li.xxiij.Eadem inlumento hominēq; phlegma:aut ſanguinem qui ſcreatur talo circūligata ſanat.Hoc verbū quidam a creo componi volunt.Huius cōpoſitum eſt Excreo. Ply.lib.xx.Medius ad hęc ⁊ ſanguinem excreantibus coctos dari iubet.Tibul.ante ipſas excreat ipſe foꝛes.

Screatus.us.ipſa ſecratio.Ter.ī heau.Genitꝰ.Screatus:tuſſis.

Screabile.quod ſcreari poteſt.Ply.lib.ij.Pulmonum vitia excreabilia facit.

Scribo.is.pſi.ptum. Scribere eoꝝ ꝓpꝛie eſt qui aliq̄d condūt: vnde ſcriptoꝛes.Nam libꝛarij ⁊ qui ab exemplarijs aliq̄d e ſcribendū ſumūt nō ꝓpꝛie ſcriptoꝛes ſunt:nec ꝓpꝛie ſcribūt ſed deſcribūt aut eſcribūt trāſcribūtue.Ci.Coꝛnifi.Sed pꝛime de optimo genere dicēdi.Uide in dictiōe Deſcribo. Interdum ēt Scribere accipit̄.pꝛo manu ꝓpꝛia litteras fingere.qđ ⁊ libꝛarij faciunt.Qn̄q; ſcribere ſigt̄ pingere. Plyni. De nicomacho pictoꝛe.Scripſit ⁊ appollinē ⁊ dianā deūq; martem in leone ſedentē.Unde ⁊ picturas legere dicimus. Uirg.Quin pꝛotinus oēs perlegerēt oculis.Huius cōpoſita ſunt Adſcribo:conſcribo:circūſcribo.deſcribo. Excribo. Inſcribo.ꝑſcribo.pꝛeſcribo.ꝓſcribo.reſcribo.ſubſcribo.ſuperſcribo.Unde ⁊ ſupſcriptio. Trāſcribo.quę hn̄t pe. pꝛo.

Scripto.as.frequentatiuum.a quo ſit aliud frequentatiuum. Scriptito as.

Scripturo.is.ſcriptionē affecto:ſicut parturio parere cupio.

Scriba:q̄ lr̄as vel geſta:vel tabellas ⁊ alia quecūq; ſcribit noīe regis vel alteriꝰ.Liui.li.ij.de Coꝛ.Mutio loquēs. Ibi cuꝫ militibꝰ ſtipendiū foꝛte daret̄ ⁊ ſcriba cū rege ſedens pari ſere oꝛnatu multa agēt.⁊ paulopoſt ſcribam ꝓ rege obtrūcat. Ci.Ruſo.Ad ea q̄ ſcripſiſti cōmodius equitē poſſem de fin

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gulis ad te reb⁹ ſcribere.ſi.M.Tullius ſcriba meus adeſſet. Scribę ēt dicuntur librarij q̄ ab alijs editos ſcribunt. Item ſcribe tabellarij qui dicunꝰ Tabelliones ꝛ notarij q̄ ratiões publicas ſcribūt in tabulis greci. γραμματεας. dicunt.

Scriptoꝛ qui ſcribit:ſiue texit epiſtolā oꝛationem librū opuſue quodcūq̃.i.Liui.i.Et ſi in tāta ſcriptoꝝ turba mea fama in obſcuro eſt.Do.in pꝛolo.Terē.Indifferenter inquit omnis qui aliq̄d ſcripſiſſet ſcriptoꝛ a veteribus dicebatur.

Scripturarius qui ſcripturis omnia vel vꝛbium vel pꝛouincia rum geſta publice computat.Lucil.Publicanus vō vt aſię ſiam ſcripturarius.Idem ꝛ Tabellio dicitur.

Scriptum.q̄uis adiectiuum ēt habeaꝰ.ſubſtantiuū tñ ſępiſſime reperiꝰ.ſicut dictum factūq̃.Reſpicit aūt ꝓpꝛie ad tempus pꝛęteritū.ꝛ ſigt̄ generatim quodcūq̃ ſcriptū eſt.Ci.li.i. ad herē.Ex ſcripto ſnīa controuerſia naſciꝰ hoc modo.Cū videbitur ſcriptoꝛis volūtas cū ſcripto ipſo diſſentire.Aliqñ etiam futurū.ꝛ quaſi pꝛeſens tp̄s aſpicit.Idem Luceio. Ardeo cupiditate incredibili:neq̃ vt egeo arbitroꝛ repꝛhendenda vt noſtroꝝ nomen ſcriptis illuſtreꝰ ꝛ celebꝛetur tuis.

Scriptura eſt id qd̄ ſcribimus:vel ſcribēdū cēſuimus cēſemus ve.Ci.li.iij.ad herē.Nō ſum neſcius q̄tum ſuſceperim negocij q̄ motus coꝛpoꝛis exp̄mere verbis ꝛ imitari ſcriptura conacus ſim voces.ſcriptura.i.ſcribēdo.Et li.iiij.Reliquū ſcripturę cōſumeꝰ in exemplis.i.eius qd̄ ſcribendū eſt.Aliqñ capiꝰ pꝛo ſtylo quo q̄s vtiꝰ in ſcribēdo.Idem Trebo. Cū vero ea que ſcriptura perſecutus es ſine ſummo amoꝛe cogitare nō potueris.Cecina Ciceroni Sen⁹ aūt h⁹ ſcripturę nō modo libetum ſed incitatū atq̃ latum eſſe q̄s ignoꝛat:

Scriptio:epigrāma:ſiue id qd̄ ſcribitur.vt ſit memoꝛabile.Cic. pꝛo Archia.Quā multas nobis imagines verū ēt ad imitādū foꝛtiſſimoꝝ viroꝝ exp̄ſſas ſcriptiões ꝛ gręci ꝛ latini reliquerūt.q̄s ego mihi ſemꝑ in adminiſtrāda rep.ꝓponēs animū ꝛ mentē meā ipſaꝫ in cogitatiõe hoīum excellentiū confirmabā.Idem Dolobellę.Oꝛatiunculā ꝑ Deoitharo quaꝫ requirebas habebā mecū.Qd̄ non putaram.Itaq̃ eam tibi miſi:quā velim ſic legas:vt rē tenuem ꝛ inopē nec ſcriptione magnopꝫ dignam.Ponitur etiaꝫ pꝛo quacūq̃ ſcriptura Uar.Auarus fęneratoꝛ ſpe lucri rē ſcriptione duplicarat.

Scriptoꝛius ſcriptoꝛia ſcriptoꝛiū qd̄ aptum eſt vt ex eo ſcribatur ſeu qd̄ ad ſcriptoꝛē pertinet vt Atramentum ſcriptoꝛiū.

Scribligo.a vetuſtioꝛibus latinis dicebatur ſolęciſmus a toꝛtuoſę oꝛationis pꝛauitate ac verſura.

Scriblita.appellata eſt ꝙ in circuitu ad reſtis modū toꝛquereꝰ Hoc ſolum differens a placenta.ꝙ ſine melle coquebatur.ꝛ feruentiſſima edi ſolebat.Mar.Circūlata diu mēſis ſcriblita ſecūdis vꝛebat nimio ſęua caloꝛe manus.Pla.Dum ludi fiunt in popinā pediſequi irruptionem facite.nunc dum occaſio eſt:nunc dum ſcriblitę ęſtuant occurritę.

Scrinium.a ſecernendo.archa dicitur:qua ſeruantur pꝛecioſa ac ſecreta.Ply.Alexander cępit ſcrinium vnguentoꝛū.Huius diminutiuum.Eſt Scriniolum.

Scriniarius.ſcrinioꝝ cuſtos.i.rerum ſecretarum.

Scrobs.generis tā maſ.q̄ fę.ſm Priſ.Ser.tñ ait magis maſculinum eſſe q̄ fę.ꝛ allegat Plautum.q̄ dixit Sexagenos ſcrobes.Luc.vero ait Exigua poſuit ſcrobe.ſed ꝯ artē.Sūt aūt ſcrobes foſſiones vt putei:vel fouęę intra terram manu factę ad vineas vel arboꝛes cōſerendas vel metalla quecūq̃ alia fodienda.Col.ante annū q̄ poma diſponere voles ſcrobes fodito.Huius diminutiuū eſt Scrobiculus Ply.li. xvj.Atq̃ in ſcrobiculis ſerunꝰ heminis fęcis circūfuſis.Col. li.v.Et id quod a matre abſciſſum receſſit confeſtim a latere circūfoditur.ꝛ ſcrobiculo facto ad imū ſolum pꝛęciditur.

Scropha:que multos peperit poꝛcos.Uar.Propterea matreꝫ ſcropham ſua quęq̃ hara ſuos alat opꝫ.que alios aſpernatur.fuit ꝛ Scropha cognomen familię romanę.

Scrotum pellis que teſticulos cōtinet.Quidā tñ ſerotū nō ſcrotū legūt.qd̄ gręce oſcheō.ꝙ ille ſinus inuoluat ſeret ꝛ obnubat teſtes.vel a ſero.iſ.ꝙ ſeminalis pꝛincipij ꝛ initialis ſit retinaculum.Scrota ēt quidā interp̄tanꝰ imagūculas pueriles deliciarij operis quę populo circūferebanꝰ bellarioꝛum talium liguritoꝛi cupientiſſimo.Hęc vēdebanꝰ pꝛiapi ſiliginei ſeroto ꝛ teſtib⁹ inſignita.q̄ erāt exq̄ſitoꝛis ganeę.Dñr.ꝛ Scruta.Hoꝛ.Uilia vēdentem tunicato ſcruta popello.

Scrupus ꝓpꝛie lapillus bꝛeuis qui ꝑſſus ſolicitudinem cędat. Hinc ſcrupeus.a.um.qd̄ eſt lapilloſus.Uir.lib.vj.ſpelunca alta fuit vaſtoq̃ in manis hiatu ſcrupea tutta lacu nigro.

Scrupulus.diminutiuum a ſcrupus pꝛopꝛie lapillus bꝛeuis ꝛ aſper qui in calceo latens plęrūq̃ nos lędit.nā pꝛeſſus pede ſolicitudinē creat.Uñ ꝛ ꝑ ſolicitudine ꝛ difficultate poniꝰ. Terē.in adel.Inieci ſcrupulū.Aug.li.ix.ci.dei.Nō multū de noīe diſputandū eſt.cū res ipſa ita clara ſit vt a ſcrupulo dubitationis aliena ſit.Et ſcrupuloſum ſolicitū ꝛ anxius dicimus.Ual.max.li.i.Qui tā ſcrupuloſa cura.paruula queq̃ momēta religionis examinari videnꝰ.Itē ſcrupuloſa res diciꝰ:que hꝫ in ſe aliq̄d aſperi Scrupulus ēt ꝛ ſcrupulum:ſiue ſcrypulus ꝛ ſcrypulū nomē eſt pōderis.latine obolus.ꝛ ſex ſiliquis ꝯficiebaꝰ.ꝛ ex tribus ſcrupulis dꝛachma ſic ait Priſci.In ſcrupulis trinis dꝛachmā.Ual.M.li.iiij.de pauptate.Eadē gēs nullū añ ſcrupulū auri hūit.Oui.d̄ medi.Quinq̃ ꝑant maratri ſcrypula myrrha nonā.Scrupul⁹ ēt mēſura eſt imetiēdis terris Col.li.vj.igiꝰ Iugerū hꝫ q̄dratoꝝ pedū milia.xxviij.dccc.qui pedes efficiūt.ſcrupula.cclxxxviij.

Scrupulatim.per ſcrupula.Ply.li.xxij.Scrupulatim quidē colligere ac miſcere vires non coniecturę humanę opus:ſed īpꝛudentię eſt.

Scrutum.Uide in dictione Scrotum.

Scrutoꝛ.inquiro.vt dñs ſcrutaꝰ coꝛda hoīū.Diciꝰ ꝛ Scruto. as.Unde ꝛ perſcruto:ſicut ꝛ perſcrutoꝛ.Hiero.ſuper p̄s.q̄ bonus.perſcrutaui ꝛ ſi laboꝛioſe exiſtimaui.

Sculptile.pe.coꝛ.qd̄ ſculptū eſt:ſiue qd̄ ſculpiꝰ:vt ſculptile ſimulachꝛū qd̄ ſculptū eſt.Hier.in exo.Non facias tibi ſculptile.Et in Eſaia.Nunq̄d ſculptile conflabit faber:

Sculpo.iſ.pſi.ptū.ſigt̄ cędēdo imagine aliq̃ efficio.Et ꝓpꝛie in marmoꝛe ꝛ alijs lapidib⁹ ſculptura fieri diciꝰ.Conflatura in metallis que ſolui pñt atq̃ cōflari:vt auro argēto ꝛ cęteris.Uerū Scalpo nō ſculpo dici debere auctoꝛ eſt Diom.

Sculponeę calcei ex lana cōfecti.Pla.in caſ.Qui queſo potius q̄ ſculponeas quibus batuaꝰ tibi oſ.Neuius.Sculponeis batuenda ſunt latera.Hinc ſculponeatus dꝛ qui eſt ſculponeis indutus.Uar.Aſpicio ſculponeatam bigas ſequi coꝛnuatas.Scribit Cato.ſculponeas bonas alternis annis dari opoꝛtere familię ruſticanę.

Scurta:qui riſum ab audientibus captat nō habita rōne verecundię aut dignitatis.Dictus ſcurra vt quidam volunt a ſequendo ꝙ id genus hoīes ſequi ſoleant opulentioꝛes aliq̄d pꝛomerendi cā:quos gręci. ϖομολοχους dicunt.Inde Scurrilitas vitium vꝛbanitati oppoſitum Et Scurrile pe. pꝛo.ridiculum cum turpitudine.

Scurro.idem quod ſcurra.Hiero.ad ocea.Uinolentia ſcurronum eſt ꝛ comeſſatoꝛum.

Scutum ꝛ ſcuta.ę.ſm Priſ.cuius diminutiuū eſt ſcutella.necnō ꝛ ſcutula.ab σκυτος.pellis ꝙ nō ſine pellibus fiat:vel a ſectura vt inq̄t Uarro.ꝙ e minutis confectū ſit tabulis.

Scutatus:ſcuto armatus.

Scutarius.qui ſcutoꝝ curam habet.Hiero.lib.iij.R.Et Scutarius qui ſcuta facit.Pla.in Epi.Id modo videndū vt materia ſupputat ſcrutarij.Scutigerulus a plauto ſumitur ꝑ armigero qui gerit ſcutum domini.

Scutarius.a.um.quod ad ſcuta pertinet.Unde Uege.libꝛo.ij. In romana militia habebāt fabꝛicas ſcutarias ꝛ loꝛicarias quibus armoꝝ genera foꝛmabantur.

Scutula e.foꝛma rotunda quales aranea cōtexit.Ply.libꝛo.xj. Quāta arte cęlauit.pedicas ſcutulato ręte ad capiendas muſcas circa graſſantes.Eſt ꝛ ſcutula vas.octo vnciaꝝ capax. Mar.Beſſalem ad ſcutulā ſexto perueniemus anno.Idē. Sic implet gabatas paropſides ꝛ leues ſcutulas cauaſq̃ lances.Eſt ꝛ ſcutula ſerpentis genus in africa.Itē Scutula haſta teres qualina tunditur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scutulata veſtis dr̃ que hꝫ quoſdam orbes vel circulos quaſi ſcutulis diſtincta. Nã ſicut diuerſos colores picture babylonij: plurimis vero licijs alexandrini texere que polymita appellãt: ita galli ſcutulis veſtes diuidere que ſcutulata dixerunt inſtituere. Ply. Scutulatorẽ araneum appellat qui inſolubili nodo implicat pedicas. Poteſt etiam dici veſtis ſcutulata a calore. Eſt.n. ſcutulatus: color: vt Palladius inquit. Colores hi p̃cipui. Albineus ruſſeus: mureus: ceruin⁹: gilbus: ſcutulatus: albus guttatus. niger preſſus.

Scutella: vaſis genus rotũdi cõcaui quo minutal ex carne vel oleribus imenſam exhibetur. a ſcutra. ſicut a mitra mitella ſeu a ſcutula. Ci. litus demus ſcutellam dulciculę potionis aliquid prouideamus ⁊ cibi.

Scutulũ: tenue macrũ in quo tm̃ exilis pellicula cernitur. diminutiuũ: a ſcuto. Ci. lib. ij. de natura deoꝝ. Cum pelle caprina cum haſta cum ſcutulo cum calceolis repandis.

Scutica. pe. cor. gñs verberis e loris facti a gręco. σκυτοσ coriũ vel pellis: q2 ex corio fit. Hui⁹ diminutiuũ eſt ſcuticula.

Scutriſcũ: vaſis gñs apud catonẽ. Et videt̃ ex figura gręca deriuari a ſcutra. Eſt enim ſcutra vaſis genus. qḋ ⁊ ſcutula dr̃.

S ante E

Se duobus modis dr̃. Nã ⁊ ꝓnomẽ ⁊ ꝓpoſitio eſt. Pronomen aũt qñqꝫ ꝑ ſe profert̃: cũ aliquẽ ꝗdpiaꝫ in aliũ feciſſe oſtẽdimus: vt hic fatet̃ ſe nocuiſſe mihi. Cũ aũt in ſeip̃m: tũc geminat̃ ⁊ dicimus ſeſe. Se ꝓpoſitio ſemꝑ cõpoſita inuenitur: ⁊ modo vim ſeparatiuã hꝫ: vt ſeparo ſeduco. modo abnegatiuã: vt Securus. Fitqꝫ vt ꝗbuſdã placet a ſemis qḋ ſeparationẽ facit. ſiue a ſecus. Sed magis puto ſemis ⁊ ſec⁹ ſicut ⁊ ſeorſum: a ſe ꝓpoſitione fieri. Cõponit̃ vero cum dictione incipiẽte. a. C. vt Secedo. D. vt Seduco. E. vt ſeditio. vbi. d. interponitur euphonię cã. G. vt Segrego. J. vt Seiũgo. L. vt Seligo. P. vt Separo. U. vt Seuoco.

Sebennytum: vrbs in ęgypto: vbi ⁊ palus ⁊ amnis ſunt cognomines. Unde prefectura quoqꝫ Sebennytica. ⁊ Sebennyticum nili hoſtium vocari conſtat. quod in duo alia diuidit̃. ſ. in ſaiticum ⁊ mendeſium.

Sebunus pe. ꝓ. Lacus quẽ fluui⁹ lollius apud Sarnicuꝫ vallis calepinę oppidũ. Hodie vulgus ipſum lacuꝫ Jſei appellat.

Sebetos. pe. pro. fons apud neapolim. cuius aqua vicati decurrens omnes fere vſus neapolitanis p̃ſtat. Papi. li. i. ſyluarũ. Et pulchra tumeat ſebetos alumna.

Secedo. is. pe. pro. ſeorſum vado. ſeu ſeorſum venio. Plau. in am. Secede huc tu Soſia. Jdem in Cur. Fugite oẽs abite ⁊ de via ſecedite. Jtem ſecedere ſignificat ſpatiari ⁊ a negocijs vacare. Jnde ſeceſſio.

Seceſſus. us. mõ ꝓ diſceſſu ponit̃: modo pro vacatiõe. Modo pro ſinu ſecretiore. Uir. Eſt in ſeceſſu longo locus.

Secerno. is. ſecreui. ſecretũ. ſigt̃ diuido. Ci. Secernant ſe mali ſa boni. Hic ſecretum locũ dicimus ſolũ ⁊ quaſi a cęteris ſeparatum. Et ſecreta mãdata ſecretas lr̃as quę vel nulli vel paucis cõmunicantur. Et a ſecretis cui ſecreta cõmittuntur. Aliqñ ſecernere eſt ſeponere. Ci. Luceio. Quod mihi acciderit optatius ſi in hac ſnĩa fueris: vt a cõtinentibus tuis ſcriptis in ꝗbus perpetuã rerũ geſtarum hiſtoriã complecteris ſecernas hanc quaſi fabulam rerum euentorũqꝫ noſtrorum.

Secretarium: rerum ſecretaꝝ repoſitorium. Joſep. li. xviij. antiquitatum. Philoneꝫ ex ſecretario caius iubet excludi abſentemqꝫ fieri. Apul. in coſmographia appellat ſecretaria terrę occultiora ſub terram loca.

Seceſpita: culter ferreus oblõgus manubrio eburneo rotundo ſolido iuncto ad capulũ argento auroqꝫ fixo clauis ęneis: ęre cyprio. quo flamines ad ſacrificia vtebant̃ a ſecando dicta. Sue. in Tibe. Nam ⁊ inter pontifices ſacrificanti ſimul pro ſeceſpita plumbeum cultrũ ſubijciendum curauit.

Secludo. is. pe. pro. ſeorſum cludo. i. claudo. Ci. li. i. tuſ. His demum quodã iter eſſe ſecluſum a cõcilio deoꝝ. Qñqꝫ Excludo. Uir. Soluite corde metum teucri: ſecludite curas.

Seco. as. ſecui ſectũ ꝓprie excido. Col. li. ij. Cũ ſecuerit aũt hęrbã medicam ſępius eam rigato. Et qñ dũ iter facimus quodãmodo viã diuidere videmur. ſecare ꝓducere ponit̃ Uir. li. vj. Jlle viã ſecat ad naues. Et ſecare eſt ſeꝗ. Jdem li. x. Quę cuiqꝫ eſt fortuna hodie quã quiſqꝫ ſecat ſpem. Huius verbi cõpoſita ſunt. Cõſeco. qḋ eſt ẽt ſeu totũ ſeco. Ci. li. i. offi. Jd agendũ etiã eſt vt ea facere ne videamur irati. ſed ad vrẽdũ ⁊ ad cõſecandũ: ſic ⁊ ad hoc gñs caſtigãdi raro inuitiqꝫ veniemus. Circũſeco. Cato de re ruſt. Quãtũ putabis ei rei ſatis eſſe vini. tot vites ablaqueato ⁊ ſignato: earuꝫ radices circũſecato ⁊ purgato. Deſeco. Deorſum ſeu de aliqua re ſeco. Col. li. ij. Ea bubus cęteriſqꝫ pecudib⁹ optime deſecta ꝓbet̃. Et li. iij. Si fieri põt iuxta aliquẽ modum ſerrula deſecato. Diſſeco varijs modis ſeco dilanio. Uide in dictiõe. Diſſecatus. Execo extra ſeco excido. Lact. li. j. Et eũ cum pellice dep̃henſum exectis virilib⁹ ſemiuirũ reddidit. Col. li. iij. Arborẽ cũ inſerere voles: diligẽter execato ea ꝑte quę maxie nitida eſt. Jnſeco. intus ſeco. Jdẽ li. v. Sequẽti deinde anno: inſecat̃ ſuperior ꝑs curuaturę: vſqꝫ ad medullas. Jnterſeco. per mediũ ſeco. Perſeco perfecte ſeco. Proſeco ſeco. Uñ ꝓſecta exta q̃ ſacrificijs adhibent̃. Pręſeco p̃cido: añ ſeu prius ſeco. Col. li. iij. Radicẽ harũdinis acuta falce p̃ſectaꝫ in pẽdẽti pluuia diſponito. Reſeco. reſcindo: de aliquo excido. Jdem in eodẽ. Ueterẽ vineã ſi in ſũmo radices hẽbit reſecare nolito. alioqñ ẽt nouellã vineã q̃ ex reſectiõe enata fuerit vini in vtile habebis. Ci. i Lęl. ꝓ reſtingo poſuit. Neqꝫ id ad vinũ reſeco. vt illi q̃ hęc ſubtilius diſſerũt: fortaſſe vere: ſed ad cõmunẽ vtilitatẽ parum. Subſeco ſubtus: ſeu paulatĩ ſeco. Col. li. ij. Quędã etiã ſubterraneę peſtes adultas ſegetes radicibus ſubſectis enecant. Et oĩa habent pe. cor.

Sectio mõ cõciſio dr̃: mõ ꝑs dimidia vel aliq̃ ꝑs bonoruꝫ qua quis multatur. Cęſar. cõ. iij. Poſtridie ei⁹ diei refractis portis cum iam defenderet nemo atqꝫ intromiſſis militib⁹ noſtris ſectionẽ eius oppidi vniuerſam Cęſar vendidit.

Sectura: ipſa ſectio. Ply. li. xxxvij. Et ꝗdẽ calaides tali ſectura format̃. Jtem Secturę cauernę ſubterraneę. ꝙ a terra ſecte. i. diuiſę ſunt Cęſar. cõ. iiij. Quibus fortiter reſiſtentibus vineas terreſqꝫ egit: illi alias eruptiõe tẽtata: alias cuniculis ad aggerẽ vineaſqꝫ actis: cuius rei ſunt longe peritiſſimi aquitani. propterea qḋ multis locis ęrarię ſecturę ſunt.

Sectile. pe. cor. ꝙ ſecta excidi põt. Sectile porrum dr̃ ſectum ⁊ ſua ſponte cõciſum. Nam conciſum ⁊ ſectũ introrſus videtur. Juue. Quis tecũ ſectile porrum ſutor.

Sectius. a. um. pe. ꝓ. vt porrũ ſectiuũ. ꝙ folia ei⁹ ſępius ſecẽtur vt profundius creſcat. Duo enĩ ſunt porri genera. vnũ capitatũ alteꝝ ſectiuũ. Col. porrũ ſi ſectiuũ facere velis dẽſi⁹ ſatũ pręceperunt priores relinqui: ⁊ ita cũ increuerit ſecari.

Sectores. q̃ ſpem ſui lucri ſecuti bona dãnatoꝝ emebãt i auctionib⁹ ac poſtea ꝓ cõpẽdio vẽditabãt. ꝙ empta ſua ꝓſequant̃. Jnde a Cicerone. M. Antoni⁹ ſector põpeij appellat̃: qm̃ i ſubhaſtãtiõe bona. Cu. põpeij redemerat. Cice. ꝓ Rhoſcio. Neſcis per iſta tẽpora eoſdẽ fere ſectores fuiſſe bonoꝝ ⁊ coloꝝ. Jtem ſectores ſunt qui ex dãnatione accuſati dimiduꝫ bonoꝝ expectant aut certe aliquã partem ⁊ id perſequũtur.

Sector. aris. frequẽter ſequor qḋ fit cũ q̃s aliquẽ ſeq̃ frequentat: vt eũ poſſit vel videre: vel alloqui. Plau. i Ciſ. Anum ſectatus ſũ clamore ꝑ vias. Eſt ⁊ Sectari ↄtinue ſeq̃: vt fit cuꝫ quẽpiã in ſmonib⁹: in ſentẽtijs in diſciplinis ⁊ cęteris factis ſedulo ꝑpetuoqꝫ ſeq̃mur ac imitamur. Uñ ⁊ ſectę pħoruꝫ. i. duct⁹. Teren. in eu. Jbi hõ cępit me obſecrare vt ſibi liceret diſcere: id me ſectari iuſſi. ſi potis eſt. Huius cõpoſita ſunt Aſſector Cõſector. Lac. li. iij. Qui ſi aſino aut ſui aut cani facultas loquẽdi tribuat̃ q̃raſqꝫ ab his q̃d ſibi velit cũ fęmias tã rabide ↄſectant̃: vt vix diuelli queãt: Jnſector ꝑſequor.

Secta. a ſector. ſeu a ſectus ductus fieri conſtat. Ea inter philoſophos eſt aut pħis ſimiles: vt platonici ariſtotelici. A gręcis hęreſis dicitur. Col. lib. ij. Quare antiquiſſimum eſt formam huius operis conſcribere quam velut ſectaꝫ legemqꝫ in proſcindendis agris ſequantur agricolę. Hinc conſectaneus qui eiuſdem ſectę eſt Aug. lib. x. ci. dei. Quãto huma-